ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 21ης Νοεμβρίου 1990 *

Στην υπόθεση C-12/90,

Infortec — Projectos e consultadoria, Ld.ª, εταιρία πορτογαλικού δικαίου, με έδρα τη Λισαβόνα, εκπροσωπουμένη από τον António Pacheco Ferreira, δικηγόρο Λισαβόνας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον José Manuel Fonseca Antunes, Union des banques portugaises, 10, rue de la Grève,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπουμένης από τον Herculano Lima, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Guido Berardis, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

η οποία έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής, της 14ης Σεπτεμβρίου 1989, με την οποία θεωρήθηκε ότι δεν μπορούν να τύχουν της συνδρομής, και επομένως εκφεύγουν της ευθύνης του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου, δαπάνες ύψους 55 800 000 πορτογαλικών εσκούδων (ESC) σχετικά με την αίτηση συνδρομής 870965/P1,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,

συγκείμενο από τους O. Due, Πρόεδρο, G. F. Mancini, T. F. O'Higgins, J. C. Moitinho de Almeida και G. C. Rodríguez Iglesias, προέδρους τμήματος, Sir Gordon Slynn, K. N. Κακούρη, R. Joliet, F. A. Schockweiler, F. Grévisse και M. Zuleeg, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: C. O. Lenz
γραμματέας: J.-G. Giraud

* Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική.

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα,

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 16 Ιανουαρίου 1990, η εταιρία Infortec — Projectos e consultadoria Ld.ª ζήτησε, δυνάμει του άρθρου 173, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΟΚ, την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 14ης Σεπτεμβρίου 1989 με την οποία θεωρήθηκε ότι δεν μπορούν να τύχουν της συνδρομής, και επομένως εκφεύγουν της ευθύνης του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου, δαπάνες ύψους 55 800 000 ESC σχετικά με την αίτηση συνδρομής 870965/P1.

2 Με υπόμνημα που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 2 Μαρτίου 1990 η Επιτροπή προέβαλε ένσταση απαραδέκτου βάσει του άρθρου 91, παράγραφος 1, του κανονισμού διαδικασίας του Δικαστηρίου, ισχυριζόμενη ότι δεν είχε τηρηθεί η προθεσμία ασκήσεως της προσφυγής.

3 Ο κανονισμός (ΕΟΚ) 2950/83 του Συμβουλίου, της 17ης Οκτωβρίου 1983, περί εφαρμογής της αποφάσεως 83/516/ΕΟΚ για την αποστολή του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου (ΕΕ L 289, σ. 1), καθορίζει τους τύπους δαπανών που μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο συνδρομής εκ μέρους του Ταμείου. Στο άρθρο 5 προβλέπεται η καταβολή προκαταβολών επί των χορηγουμένων συνδρομών. Κατά το άρθρο 6, όταν η συνδρομή του Ταμείου δεν χρησιμοποιείται σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται στην εγκριτική απόφαση, η Επιτροπή μπορεί να αναστείλει, να μειώσει ή να καταργήσει τη συνδρομή αυτή, αφού παράσχει στο ενδιαφερόμενο κράτος μέλος την ευκαιρία να διατυπώσει τις παρατηρήσεις του.

4 Το Τμήμα Υποθέσεων του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου στη Λισαβόνα (στο εξής: ΤΥΕΚΤ) υπέβαλε εξ ονόματος της Πορτογαλικής Δημοκρατίας και υπέρ της Infortec αιτήσεις συνδρομής εκ μέρους του Ταμείου για το οικονομικό έτος 1987. Στις 30 Απριλίου 1987 η Επιτροπή χορήγησε το ποσό των 57 847 387 ESC κατόπιν της αιτήσεως συνδρομής 870965/P1. Το ΤΥΕΚΤ δαπάνησε ποσό 47 329 650 ESC και χορήγησε στην προσφεύγουσα, στις 7 Αυγούστου 1987, προκαταβολή ύψους 23 664 840 ESC, « χρημα-

τοδοτηθείσα από τα γενικά έσοδα του προϋπολογισμού της κοινωνικής ασφαλίσεως » και, στις 6 Ιουνίου 1987, προκαταβολή ύψους 28 923 693 ESC « χρηματοδοτηθείσα από τη χορήγηση του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου ».

5 Στις 14 Σεπτεμβρίου 1989, η Επιτροπή εξέδωσε την εξής απόφαση επί της αιτήσεως συνδρομής 870965/P1:

« Οι υπηρεσίες του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου διαπίστωσαν ότι δαπάνες ύψους 55 800 000 ESC που αντιστοιχούν στα σημεία 14.2, 14.3, 14.8 και 14.9 του εντύπου δεν μπορούν να τύχουν της συνδρομής του Ταμείου, δεδομένου ότι τα έξοδα οργανώσεως των μαθημάτων, προσλήψεως των εκπαιδευτών, τα έξοδα του προσωπικού που αναλαμβάνει την προετοιμασία, του προσωπικού που διδάσκει θεωρία, του προσωπικού που διδάσκει την πρακτική, του μη εκπαιδευτικού τεχνικού προσωπικού, του διοικητικού προσωπικού, τα έξοδα μετακινήσεως των εκπαιδευτών, τα έξοδα διατροφής και στεγάσεως των εκπαιδευτών, τα έξοδα τεχνικού και εκπαιδευτικού ελέγχου, μισθώσεως των αιθουσών, μισθώσεως του εξοπλισμού, τα έξοδα για αναλώσιμα πράγματα και άλλες προμήθειες, τη μίσθωση, τη διατροφή και τις μετακινήσεις των ασκουμένων δεν δικαιολογούνται. »

Η απόφαση αυτή απεστάλη από το ΤΥΕΚΤ στην προσφεύγουσα, στις 19 Σεπτεμβρίου 1989, με συστημένη επιστολή και απόδειξη παραλαβής. Με επιστολή της 4ης Οκτωβρίου 1989 η προσφεύγουσα πληροφόρησε την Επιτροπή ότι είχε παραλάβει, στις 25 Σεπτεμβρίου 1989, έγγραφο του ΤΥΕΚΤ με την απόφαση της Επιτροπής και ότι σκόπευε να αμφισβητήσει τη βασιμότητα των μειώσεων που είχαν αποφασιστεί. Αμφισβήτησε επίσης την ανωτέρω απόφαση με επιστολή που απέστειλε στο ΤΥΕΚΤ στις 24 Οκτωβρίου 1989.

6 Κατά το άρθρο 92, παράγραφος 1, του κανονισμού διαδικασίας, όταν το Δικαστήριο είναι προφανώς αναρμόδιο για να επιληφθεί προσφυγής που ασκείται ενώπιόν του, μπορεί να την απορρίψει ως απαράδεκτη με αιτιολογημένη Διάταξη· η Διάταξη εκδίδεται κατά τις διατάξεις του άρθρου 91, παράγραφοι 3 και 4, του κανονισμού αυτού. Ενόψει των στοιχείων της παρούσας υποθέσεως, το Δικαστήριο αποφάσισε να εφαρμόσει τις διατάξεις αυτές και να αποφανθεί χωριστά επί του παραδεκτού της προσφυγής με την έκδοση Διατάξεως, χωρίς να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία.

7 Δυνάμει του άρθρου 173, τρίτο εδάφιο, της Συνθήκης, οι προσφυγές που προβλέπονται στο άρθρο αυτό πρέπει να ασκούνται εντός δύο μηνών, υπολογιζομένων, κατά περίπτωση, από τη δημοσίευση της πράξεως, την κοινοποίησή της στον προσφεύγοντα ή, ελλείψει δημοσιεύσεως ή κοινοποιήσεως, από την ημέρα κατά την οποία ο προ-

σφεύγων έλαβε γνώση της πράξεως. Κατά το παράρτημα ΙΙ του κανονισμού διαδικασίας, η προθεσμία αυτή παρεκτείνεται κατά δέκα ημέρες, όταν, όπως εν προκειμένω, η προσφεύγουσα έχει τη συνήθη διαμονή της στην Πορτογαλία.

8 Στις γραπτές παρατηρήσεις της επί της ενστάσεως απαραδέκτου, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι από το περιεχόμενο του εγγράφου της 19ης Σεπτεμβρίου 1989, που ήταν ασαφές και ελλιπές, δεν μπορούσε να κατανοήσει τη σημασία της αποφάσεως που της απευθύνθηκε. Το έγγραφο αυτό περιελάμβανε μόνο τμήμα της αποφάσεως και καθιστούσε αναγκαία την επιβεβαίωση εκ μέρους της Επιτροπής με το έγγραφο που εστάλη, εξάλλου, στις 15 Νοεμβρίου 1989. Η Infortec παρατηρεί, εξάλλου, με έγγραφο της 9ης Μαρτίου 1990, ότι το ΤΥΕΚΤ ακύρωσε τα αποτελέσματα του εγγράφου του της 19ης Σεπτεμβρίου 1989. Τέλος, υποστηρίζει ότι οι ανακοινώσεις της 4ης και 24ης Οκτωβρίου 1989, με τις οποίες ζήτησε διευκρινίσεις επί της αποφάσεως που της απευθύνθηκε, είχαν ως συνέπεια την παρέκταση της προθεσμίας ασκήσεως προσφυγής κατά το πορτογαλικό δίκαιο και ιδίως κατά το νομοθετικό διάταγμα 267/85, της 16ης Ιουλίου 1985, σχετικά με τη διαδικασία που εφαρμόζεται ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων.

9 Σε απάντηση των επιχειρημάτων αυτών πρέπει να αναφερθεί ότι το έγγραφο της 19ης Σεπτεμβρίου 1989 ήταν ακριβές, χωρίς αμφιλεγόμενα, και περιελάμβανε αιτιολογημένη απόφαση της Επιτροπής επί της αιτήσεως συνδρομής. Πρέπει, επομένως, να θεωρηθεί ως κοινοποίηση της αποφάσεως αυτής κατά την έννοια του άρθρου 173, τρίτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΟΚ. Δεν αμφισβητείται ότι η προσφεύγουσα έλαβε γνώση του εν λόγω εγγράφου στις 25 Σεπτεμβρίου 1989. Επειδή η προσφυγή κατατέθηκε στη γραμματεία στις 16 Ιανουαρίου 1990, πρέπει να γίνει δεκτό ότι η προσφυγή ασκήθηκε μετά πάροδο της προθεσμίας που προβλέπεται στο άρθρο 173, τρίτο εδάφιο.

10 Το έγγραφο της 15ης Νοεμβρίου 1989 δεν ήταν δυνατό να έχει ως αποτέλεσμα την έναρξη νέας προθεσμίας ασκήσεως προσφυγής, επειδή, όπως προκύπτει από πάγια νομολογία του Δικαστηρίου (βλέπε, ιδίως, την απόφαση της 15ης Δεκεμβρίου 1988, Irish Cement Limited, 166/86 και 220/86, Συλλογή 1988, σ. 6473), είναι απαράδεκτη προσφυγή ακυρώσεως ασκούμενη κατ' αποφάσεως που είναι απλώς βεβαιωτική προγενέστερης αποφάσεως και δεν προσβλήθηκε εμπρόθεσμα. Εξάλλου, το έγγραφο του ΤΥΕΚΤ της 9ης Μαρτίου 1990 δεν μπορούσε να επηρεάσει την απόφαση της Επιτροπής της 14ης Σεπτεμβρίου 1989. Τέλος, οι προθεσμίες ασκήσεως προσφυγής ενώπιον του Δικαστηρίου διέπονται αποκλειστικώς από το κοινοτικό δίκαιο (βλέπε απόφαση της 12ης Ιουλίου 1984, Ferriera Valsabbia, 209/83, Συλλογή 1984, σ. 3089), οπότε η παρέκταση της προθεσμίας που ζητεί η προσφεύγουσα κατ' εφαρμογή του πορτογαλικού δικαίου δεν είναι δυνατή.

11 Από τα προαναφερθέντα προκύπτει ότι η προσφυγή ασκήθηκε εκπροθέσμως και ότι πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη, χωρίς να είναι αναγκαία η εξέταση των λοιπών επιχειρημάτων των διαδίκων.

Επί των δικαστικών εξόδων

12 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Επειδή η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

διατάσσει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή ως απαράδεκτη.

2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 21 Νοεμβρίου 1990.

Ο γραμματέας

J.-G. Giraud

Ο Πρόεδρος

O. Due